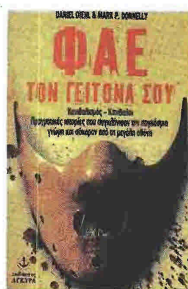

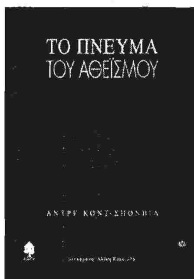
Δρ. Σμαρούλα Παντελή
Μου αρέσω
 Εκδόσεις: Ταξιδευτής
 Σελ.: 160

Το γενικό κλίμα πίεσης στο οποίο ζούμε οι περισσότεροι και το οποίο μας αφήνει ελάχιστα περιθώρια και ακόμα λιγότερη ενέργεια για να αξιοποιήσουμε τον όποιο ελεύθερο χρόνο μας δημιουργικά, οδηγεί σε μια ζωή με αρκετά καταθλιπτικά στοιχεία. Τι είναι όμως αυτό που υπάρχει μέσα μας και καθορίζει τον βαθμό επίδρασης όλων των αρνητικών παραγόντων στον ψυχισμό μας; Ποιο είναι το κοινό στοιχείο ανάμεσα σ' αυτούς που κατά καιρούς διακατέχονται από καταθλιπτικά συμπτώματα; Το βιβλίο της ψυχοθεραπεύτριας Σμαρούλας Παντελή «Μου αρέσω» στοχεύει στο να αποκαλύψει κάποιες από τις κύριες αιτίες που ωθούν τον άνθρωπο να αφήνει στα αζήτητα την ίδια τη χαρά του. Πίσω τους κρύβεται σχεδόν πάντα η επάρατη βασική αρχή «δε μ' αρέσει ο εαυτός μου». Στις σελίδες του περιγράφονται οι λόγοι και οι διαδικασίες που μας οδηγούν στην αρνητική αυτοεκτίμηση καθώς και οι καθημερινές επιλογές με τις οποίες συντηρούμε και διευρύνουμε την προβληματική σχέση με τον μόνιμό μας σύντροφο, τον εαυτό μας. Η συγγραφέας ιχνηλατεί τον τρόπο με τον οποίο δημιουργείται ο φαύλος κύκλος των αιτίων και των επιλογών που τελικά διαιωνίζουν το πρόβλημα της αρνητικής αυτοεκτίμησης. Περιγράφει, επίσης, με εύληπτο τρόπο καθημερινές οδούς διαφυγής και προτείνει απλές τεχνικές ενίσχυσης της αυτοεκτίμησης με στόχο μια πιο ικανοποιητική και πιο δημιουργική ζωή. Ολόκληρο το «Μου αρέσω» διαπνέεται από το δικαιο αϊτήμα της χαράς και της αυτοπεποίθησης κι έρχεται να γεμίσει – κάλλιο αργά παρά ποτέ... – τα κενά της παιδικής μας ηλικίας. Επουλώνει με κέφι τις πηλές απ' τις οποίες πηγάζει η μάστιγα του αιώνα... η ανασφάλεια.

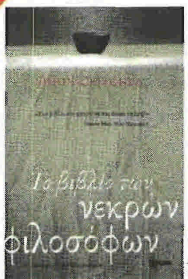
Daniel Diehl & Mark P. Donnelly
Φάε τον γείτονα σου
Κανιβαλισμός - Κανίβαλοι
 Μετάφραση: Ντίνα Σιδέρη
 Εκδόσεις: Άγκυρα
 Σελ.: 386

Αν κανείς θεωρούσε σκόπιμο ή ξεχωριστής σημασίας να ιεραρχήσει τη νόσηρότητα στην ιστορία του ανθρώπινου είδους, ο κανιβαλισμός πρέπει να είναι το μη περατέρω. Όσο κι αν ο σύγχρονος άνθρωπος αισθάνεται αίσθησιμα για τη φρικτή σαγήνη που ασκεί το ανθρώπινο κρέας στον ίδιο τον άνθρωπο, το παρελθόν του είναι γεμάτο με ιστορίες που αποδεικνύουν ότι το στομάχι της ανθρωπότητας ακόμα χωνεύει τις σάρκες της. Από την πασίγνωστη Οδύσσεια με τον Πηλοπόνημο να καταβροχθίζει για πρωινό τους συντρόφους του Οδυσσέα έως τον πολύ παλαιότερο μύθο που μιλά για τον θεό Κρόνο που νοστιμεύονταν τα ίδια του τα παιδιά και από τις καταγεγραμμένες ιστορίες του Ηρόδοτου, ο πιο κλασικός και προηγμένος πολιτισμός της ανθρωπότητας βρήκε ιστοριών ανθρωποφαγίας. Στο βιβλίο αυτό οι δυο συγγραφείς καταπιάνονται με μια βαθύτατα ριζωμένη εμπειρία του σκοτεινού και αποτρόπαιου ανθρώπινου ψυχισμού, και επιχειρούν μια ιστορική προσέγγιση του κανιβαλισμού και των κανιβάλων, καταλήγοντας στις μεμονωμένες σύγχρονες περιπτώσεις που σόκαραν την κοινή γνώμη. Δεν θα ήταν υπερβολή να θυμίσουμε ότι έντονα ανθρωποφαγικά κατάλοιπα έχουν διασωθεί μέσα σε εκφράσεις στην καθημερινή χρήση της γλώσσας. «Θα σου φάω τα συκώτια» συνηθίζουμε να λέμε ακόμα και στις μέρες μας, «θα σου ξεριζώσω την καρδιά», «θα σε ξεσκίσω» κ.τ.λ., πράγμα που σημαίνει ότι είναι ακόμα νωπή η μνήμη παρόμοιων πράξεων, οι οποίες μας παραπέμπουν στο απώτερο ζοφερό παρελθόν της υπαρέξής μας. Ιεροτελεστίες, θεοί και εξαντισμοί έχουν συνθέσει με την ανθρωποφαγία τον πολιτισμό μας και τη συγκρότηση των ηθών.

Αντρέ Κοντ-Σπονβίλ
Το πνεύμα του αθεϊσμού
 Μετάφραση: Αλίκη Κεραμιδά
 Εκδόσεις: Κέδρος
 Σελ.: 212

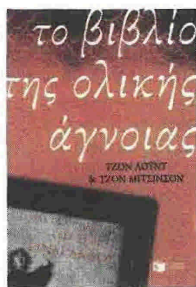
Ένα πολύ σοβαρό ζήτημα θέτει υπό το πρίσμα των τελευταίων εξελίξεων στην παγκόσμια σκηνή ο γάλλος διανοητής Αντρέ Κοντ-Σπονβίλ και αυτό δεν είναι παρά τα αλληπάλγητα κρούσματα του θρησκευτικού φανατισμού, όπως κάνουν την εμφάνισή τους στις κοινωνίες της Ανατολής κατά κύριο λόγο, αλλά και τη μορφή που παίρνουν στον Δυτικό κόσμο. Δεν πρόκειται για διακριτά φαινόμενα, παρά για μια πραγματικότητα η οποία δοκιμάζεται ανάμεσα στον δογματισμό και τον σκοταδισμό, τον φονταμενταλισμό και τον φανατισμό. Φαίνεται πως οι κατακτήσεις του Διαφωτισμού τίθενται υπό αμφισβήτηση, πράγμα το οποίο δεν πρέπει για κανέναν λόγο να αφήσουμε να προχωρήσει. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο ο συγγραφέας αναπτύσσει ξεκάθαρα τις απόψεις του σχετικά με την πίστη και τη θρησκεία. Είναι περισσότερο από ευνόητο ότι κάθε πίστη αποτελεί δικαίωμα, όπως φυσικά και η άρνησή της, η αθεΐα, αποτελεί δικαίωμα στον σύγχρονο κόσμο. Όπως και είναι επίσης προφανές ότι η πνευματική ζωή αφορά το ίδιο πιστούς και άπιστους και δεν αποτελεί προϊόν της αποκλειστικής χρήσης του ενός ή του άλλου. Το βιβλίο εξετάζει τρία βασικά θέματα. Το ένα είναι αν μπορεί η ανθρωπότητα κι ο άνθρωπος να ζήσει χωρίς την παρουσία της θρησκείας. Το άλλο έχει να κάνει με την ποιότητα της πνευματικότητας των άθεων, επιχειρώντας έναν αναγκαίο διαχωρισμό προς αποφυγή συγχύσεων: η αθεΐα δεν έχει καμιά σχέση με τον αγνωστικισμό, όπως και η πίστη με την ηθική. Τέλος, ισχυρίζεται ότι είναι πολύ περισσότερα και ουσιαστικότερα όσα ενώνουν πιστούς και άθεους, παρά όσα τους χωρίζουν.

Simon Critchley
Το βιβλίο των νεκρών φιλοσόφων
 Μετάφραση: Γιάννης Ανδρέου
 Εκδόσεις: Πατάκη
 Σελ.: 520

Συνήθως τον θάνατο ως θέμα τόσο η φιλοσοφία όσο και η λογοτεχνία τον προτιμούσε παρέα με τον έρωτα. Είναι όμως αλήθεια ότι η ιδέα του θανάτου συντροφεύει τον άνθρωπο καθ' όλη τη διάρκεια του βίου, πράγμα που σημαίνει ότι αποτελεί μια έντονη παρουσία μέσα στη ζωή μας ή είναι η άλλη όψη της καθημέρας ζωής. Ούτε μια ούτε δυο, αλλά 190 περιπτώσεις θανάτων φιλοσόφων εξετάζει αυτό το βιβλίο_ και αν έχει τουλάχιστον να επιδείξει μια αρετή σίγουρα είναι το γεγονός ότι δεν πρόκειται για ένα καταθλιπτικό ανάγνωσμα. Περισσότερο θα λέγαμε ότι αποτελεί μια προσηλάθεια να εμπειρωθεί το μεγαλύτερο κι από τον θάνατο μυστήριο, που είναι, το δίχως άλλο, αυτό της ευτυχίας! Ο συγγραφέας κινείται από τα απλά κίνητρα που έχει κάθε θνητός: τον φόβο του θανάτου, του πλήρους αφανισμού μας, της ολικής καταστροφής! Κατατρέφεται κι αυτός από την αγωνία του αγνώστου και δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι σκύβει όχι δίχως καλοπροαίρετη ερωτική διάθεση πάνω από τα... πτώματα των φιλοσόφων, μπας και ξεκλέψει καμιά απάντηση. Η αγωνία του πρέπει ωστόσο να είναι μεγάλη, μιας και εξετάζει τα περί θανάτου ζητήματα σε όλους τους πολιτισμούς από δυόμισι χιλιάδες χρόνια και δώθε. Πολλές δε από τις περιπτώσεις που διαλέγει εμπιρεύουν μια εμπειρία θανάτου, αν μπορεί να λεχθεί κάτι τέτοιο. Για παράδειγμα, ο Σωκράτης γνώριζε τον επικείμενο θάνατό του, αφού είχε καταδικαστεί, ο Εμπεδοκλής έπεσε στην Αίτνα, ο Αριστοτέλης αυτοκτόνησε, ο Σενέκας καταδικάστηκε σε θάνατο ζώντας την αγωνία του και σώθηκε. Πρόκειται για ένα ενδιαφέρον βιβλίο, που μέσα από τα μεγάλα πνεύματα αναζητεί μια στάση ζωής απέναντι στον θάνατο και αυτή είναι, με όλο τον σεβασμό, κατά την ταπεινή μου γνώμη, η ευτυχία.

**Τζον Λούντ και Τζον Μίτσισον
Το βιβλίο της ολικής άγνοιας**

Μετάφραση:

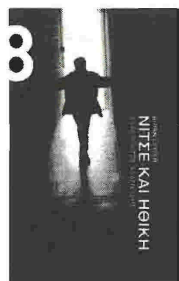
Ευαγγελία Ξηρομερίτη

Εκδόσεις: **Πατάκη**

Σελ.: 376

Συνήθως παρόμοια βιβλία δεν ξεπερνούν το επίπεδο της σάχλας, παραπλανώντας περισσότερο με εξυπνάδες τον αναγνώστη παρά βοηθώντας τον. Αυτό που κάνει «Το βιβλίο της ολικής άγνοιας» να ξεχωρίζει είναι ότι αντιμετωπίζει τις γνώσεις αλλά και τις πληροφορίες στη βαθύτερή τους υπόσταση, αυτή δηλαδή που δρα και διαμορφώνει τον πολιτισμό. Βέβαια, έχει και τη διασκεδαστική του πλευρά, αυτή των παρανοήσεων όπως και των στρεβλώσεων που επικράτησαν σε σχέση με πρόσωπα και γεγονότα. Υπερασπίζεται, ωστόσο, ένα πάγιο και κοινό αίτημα όλων των πολιτισμών και των εποχών: την αλήθεια και, ακόμα πιο πέρα, την ηθική της υπεροχής. Φυσικά, δεν θα διαταράσσονταν οι ισορροπίες του κόσμου μας αν μαθαίναμε ότι η σαμπάνια δεν είναι γαλλική εφεύρεση αλλά αγγλική. Μάλλον κάποιος θα δυσσαρεστούνταν για λίγο και το θέμα θα σταματούσε εκεί. Ωστόσο, ενδιαφέρον έχει η ιδέα της αποκατάστασης της τάξης. Οι συγγραφείς δείχνουν να εκπλήσσονται που το γνωστό παιχνίδι «Τρίβιαλ Περούτ» επιμένει ότι το Σινικό Τείχος φαίνεται από το φεγγάρι, πράγμα

που καταφανώς δεν ισχύει. Ενδιαφέρουσα θα ήταν μια περαιτέρω έρευνα, η οποία θα ασχολιόταν με το πώς επικράτησαν αυτά τα ψέματα. Έτσι, ολοκληρώνοντας ο αναγνώστης αυτό το βιβλίο θα έχει μάθει την αλήθεια για 21 πιθανώς εσφαλμένες εντυπώσεις που είχε γύρω από διάφορα θέματα, από το πότε τελείωσε η Εποχή των Παγετών έως πόσους πραγματικά γάμους έκανε ο Ερρίκος ο Η΄ της Αγγλίας. Πρόκειται για ένα βιβλίο που αποκαθιστά παρανοήσεις και κερδίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη, γιατί αυτό γίνεται σαν ένα παιχνίδι.

**Brian Leiter
Νίτσε και Ηθική
Ένας οδηγός ανάγνωσης**

Μετάφραση:

Γιώργος Λαμπράκος

Εκδόσεις: Οκτώ

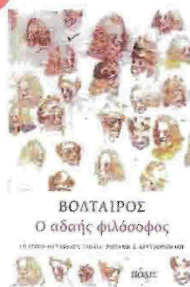
Σελ.: 335

ένα ανειδίκευτο στις ιδέες κοινό, όπως η έννοια της μνησικακίας, η εξέγερση των δούλων, η θέληση για δύναμη, το ασκητικό ιδεώδες κ.ά. Το βιβλίο επικεντρώνει το στοχαστικό του ενδιαφέρον στην ηθική φιλοσοφία του Νίτσε και γι' αυτό δεν μένει μόνο στη «Γενεαλογία της Ηθικής», αλλά επεκτείνεται στο σύνολο της σκέψης του. Ταυτόχρονα, εστιάζει και στο ιστορικό πλαίσιο που έζησε και έδρασε ο διανοητής, αλλά και στα βασικά κείμενα που αφορούν την αξιολόγηση του έργου του.

**Ανδρέας Χ. Τάκης
Για την ελευθερία της Τέχνης**Εκδόσεις: **Σαββάλας**

Σελ.: 206

Όλοι έχουμε υπόψη μας περιπτώσεις όπου θεατές θεωρούν ότι προσβάλλεται η προσωπικότητά τους στη θέαση ή ανάγνωση έργων τέχνης. Από την άλλη, για τις ίδιες περιπτώσεις ξεσηκώνεται μια μερίδα πολιτών που ερμηνεύει και κρίνει ως άκρως επικίνδυνη και κυρίως αντιδημοκρατική κάθε απόπειρα λογοκρισίας. Είναι εξαιρετική από πολλές πλευρές η προσπάθεια του συγγραφέα να διαλευκάνει θεσμικά τις διάφορες όψεις της κατοχύρωσης του συνταγματικού δικαιώματος να έχει και να εκφράζει ο κάθε πολίτης απρόσκοπτα τη γνώμη του, δικαίωμα το οποίο βάλλεται από μια σειρά αντιρροπων αντιδράσεων που πυροδότησαν περιστατικά λογοκρισίας στις προηγμένες δημοκρατίες της Δύσης. Στη χώρα μας τα κρούσματα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε είναι τακτικά και πολλές φορές ακραία, όπως αυτό της ουσιαστικής λογοκρισίας που ασκήθηκε στο νεότευκτο Μουσείο της Ακρόπολης, επειδή κάποιος ιερωμένος διαφώνησε με μια ιστορική απεικόνιση του σκηνοθέτη Κώστα Γαβρά. Βέβαια, μια νομική συζήτηση η οποία θα διεραινούσε τα ηθικά όρια της τέχνης είναι πάνω από βέβαιο πως θα κατέληγε σε ναυάγιο. Αυτό που καλείται το Σύνταγμα να απαντήσει είναι αν προστατεύονται ανεπιφύλακτα όλες οι δραστηριότητες που εμφανίζονται ως καλλιτεχνικές ή υπάρχουν εξαιρέσεις που θέτουν ποιοτικές προδιαγραφές, οπότε η ερμηνεία διευρύνεται. Μέσα από μια σειρά διεξοδικών τοποθετήσεων ο συγγραφέας καταφέρνει να θέσει τα ερωτήματα εκείνα που οφείλει να θέσει μια δημοκρατική κοινωνία, ώστε να προσανατολιστεί ανάλογα ο αναγνώστης για την έννομη προστασία που οφείλει η Δημοκρατία στην τέχνη.

**Βολταίρος
Ο αδαής φιλόσοφος**

Εισαγωγή - Μετάφραση

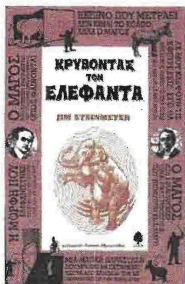
- Σχόλια: Ρωζάνη Δ.

Αργυροπούλου

Εκδόσεις: Πόλις

Σελ.: 144

η οποία τις περισσότερες φορές προδίδεται από την έλλειψη ανοχής των ανθρώπων. Στη συνέχεια, το μέλλον της ανθρωπότητας αντιμετωπίζεται με μια αισιοδοξία που βασίζεται στην επικράτηση του ορθολογισμού. Το μέλλον της ανθρωπότητας στηρίζεται πλέον πάνω στα στέρεα θεμέλια της λογικής. Το έργο αυτό επικαλείται την αδελφότητα μεταξύ των ανθρώπων και την κατάργηση της τυραννίας. Ο Βολταίρος είναι χαρακτηριστικός εκπρόσωπος του στρατευμένου διανοούμενου ο οποίος αγωνίζεται ενάντια στις προκαταλήψεις και τον φανατισμό που στρέφονται κατά της ελευθερίας.

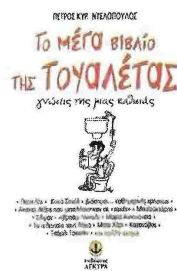

**Jim Steinmeyer
Κρύβοντας τον
ελέφанта**

Μετάφραση:
Βασίλης Αθανασιάδης
Εκδόσεις: Κέδρος
Σελ.: 464

Μια τέχνη που ακροβατεί κυριολεκτικά ανάμεσα στην επιστήμη και τις προκαταλήψεις. Αντιφατική, λαμπερή, σίγουρα θεατρική, με επιδόσεις στη δεξιοτεχνία, πειραματική, που απαιτεί αφοσίωση και αποκλειστικότητα, η μαγεία αποτελεί το γοητευτικό θέμα αυτού του βιβλίου, το οποίο βυθίζεται στα μυστήρια για να αναδυθεί εντυπωσιακά στην επιφάνεια και στο φως. Ο συγγραφέας καταγράφει την ιστορική διαδρομή της μαγείας και μέσα από αυτή και την προσωπική των μάγων. Άνθρωποι με αδιαμφισβήτητες ικανότητες, οι μάγοι πρωταγωνιστούν σε αυτό το ενδιαφέρον ανάγνωσμα, από το οποίο δεν λείπουν οι πρωτοποριακές εφευρέσεις, η κατασκοπία, ο σκληρός ανταγωνισμός που φτάνει ως την κλοπή κολών, προγραμμάτων, εφευρέσεων. Ένας λαμπερός κόσμος, με εντυπωσιακές σκηναίκες παρουσίες και έντονες παρασκηναίκες ίντριγκες. Εκτός από τα τεχνάσματα και τα μυστικά τους που έγγραφαν ιστορία, το βιβλίο μάς αποκαλύπτει και τις μεγάλες διαμάχες που κρύβονται πίσω από αυτά. Παρουσιάζοντας την ιστορία της μαγείας, αυτόν τον γοητευτικό κόσμο

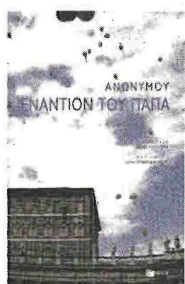
της ψευδαισθήσης, της εξαπάτησης, της φανταχτερής εντύπωσης και, τέλος, του θαύματος, ο συγγραφέας μας συστήνει τους σημαντικότερους μάγους και τα επιτεύγματά τους, όπως αυτά έγιναν γνωστά στην ιστορία. Ποιος δεν έχει ακούσει για τον περίφημο μάγο Χάρι Χουντίνι (1874-1926) που εξαφάνισε έναν ολοζώντανο ελέφанта, την ιστορία με την ασώματη κεφαλή που παρουσίασε ο συνταγματάρχης Τζόζεφ Στόνερ (1832-1866) καταπλήσσοντας τα πλήθη ή τον πρωτοπόρο Χένρι Πίπερ (1821-1900), ο οποίος παρουσίασε την ψευδαισθήση ενός φαντάσματος πάνω στη σκηνή; Παίζοντας με τη φαντασία των θεατών, οι μάγοι κερδίζουν τις εντυπώσεις.

**Πέτρος Ντελόπουλος
Το μέγα βιβλίο της
τουαλέτας
Γνώσεις της
γιας καθισίας**

Εκδόσεις: Άγκυρα
Σελ.: 308

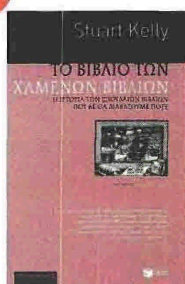
ήρθε να καλύψει ο Ντελόπουλος, καταγράφοντας σε ενδιαφέρουσες ενότητες ολοκληρωμένα αποσπάσματα και γνώσεις που δεν αφήνουν αδιάφορο κανέναν αναγνώστη. Η θεματολογία του ποικίλλει, από χιουμοριστικές ιστορίες, παράξενα συμβάντα, ασυνήθιστες περιπτώσεις, ιστορικά γεγονότα, πρόσωπα, εμβληματικά κείμενα ως και περίεργες γνώσεις: πώς, για παράδειγμα, μετράμε τα μικρόβια ή τη θερμοκρασία! Επιπλέον, το πρωτότυπο αυτό ανάγνωσμα έχει το πλεονέκτημα να διαβάζεται άναρχα, δίχως τις επισημάνσεις του αυστηρού σελιδοδείκτη ή την κακή συνήθεια να τσαλακώνουμε την πάνω γωνία της σελίδας.

**Ανωνύμου
Εναντίον του Πάπα**

Μετάφραση:
Ελένη Τουλούπη
Πρόλογος:
Σώτη Τριανταφύλλου
Εκδόσεις: Πατάκης
Σελ.: 288

Η δύναμη της εκκλησίας παρά τη συντριπτική υποχώρηση των προκαταλήψεων, παραμένει ανά τους αιώνες κυρίαρχη και δίχως κλυδωνισμούς, πράγμα που φαινομενικά ξεπερνά κάθε λογική απόπειρα εξήγησης. Η αδιασάλευτη εξουσία των προκαθημένων της Καθολικής Εκκλησίας, εδώ και αιώνες, αποτελεί μια σπάνια σταθερά σ' έναν ρευστό και ευμετάβλητο κόσμο. Το υπό εξέταση βιβλίο εκδόθηκε ανωνύμως στην Ιταλία στην πρώτη επέτειο της εκλογής του τελευταίου Πάπα. Ο συγγραφέας επέλεξε την ανωνυμία προς τιμή της παράδοσης των λιβέλων του 17ου αιώνα. Ωστόσο, μπαίνουμε στον πειρασμό να υποθέσουμε ότι η ανωνυμία δεν υπηρετεί απόλυτα την ευγενή προσήλωση προς την παράδοση. Ο ανωνυμολογούν συγγραφέας παρακολουθεί τον βίο και την πολιτεία του Γιόζεφ Ράιτινγκερ από τότε που σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών γράφτηκε στη ναζιστική νεολαία έως και την ανέλιξή του στον παπικό θρόνο. Η Αγία Έδρα από μόνη της αποτελεί ένα σύμβολο πανίσχυρης εξουσίας η οποία απλώνεται σε όλα τα μήκη και πλάτη του ιταλικού. Οι παρεμβάσεις της είναι καθοριστικές και διαθέτουν οικουμενική ισχύ και απευθύνονται υπερεθνικά. Ο εκάστοτε Πάπας είναι προφανές ότι πέρα από την πνευματική του εξουσία ασκεί τεράστια πολιτική επιρροή, δίχως να διαθέτει καν ένα στρατιώτη υπό τις διαταγές του. Αρκεί μια «θεόπνευστη» εξαγγελία του για να στρατολογηθούν εκατομμύρια πλήθη ανά τον κόσμο. Το πιο σημαντικό λοιπόν ζήτημα που εξετάζεται στο βιβλίο είναι οι θέσεις του σημερινού Πάπα, του οποίου παρουσιάζει εκτενώς την πνευματική και ιδεολογική συγκρότηση πάνω στα ζητήματα του σύγχρονου κόσμου όπως αυτά προκύπτουν μέσα από τις εξελίξεις.

**Stuart Kelly
Το βιβλίο των
χαμένων βιβλίων
Η ιστορία των
σπουδαίων βιβλίων
που δεν θα
διαβάσουμε ποτέ**

Μετάφραση: Ρίνα Κολαΐτη
Εκδόσεις: Πατάκης
Σελ.: 636

Στο βιβλίο αυτό ο συγγραφέας μάς παρασύρει κυριολεκτικά σε ένα εξαιρετικό ανάγνωσμα, από αυτά που η φιλολογία δύσκολα χαρίζει στο ευρύ κοινό των αναγνωστών. Ένα βιβλίο που καταπιάνεται με την ιστορία και την τύχη των χαμένων βιβλίων της ανθρωπότητας. Βασισμένο πάνω στις μαρτυρίες που δέωσε η φήμη τους, ο Stuart Kelly επιχειρεί με μυθιστορηματική μαεστρία να μας αφηγηθεί αυτή την κακή μοίρα όλων εκείνων των σπάνιων έργων που από τα καπρίτσια της τύχης αλλά και τις σκοπιμότητες πολλές φορές δεν κατάφεραν να μακροημερεύσουν. Πρόκειται για μια σειρά απολεσθέντων αριστουργημάτων, εμβληματικών κειμένων, γνωστών αλλά και άγνωστων συγγραφέων που δεν ευτύχησαν της αιωνιότητας. Ο συγγραφέας παρακολουθεί ιστορικά τα ίχνη των χαμένων βιβλίων. Παραθέτοντας στοιχεία και ανθολογημένες γνώμες γύρω από το χαμένο περιεχόμενο, συστήνει μια παράδοση φιλολογογία από απόντα βιβλία. Αρχής γενομένης από τον Όμηρο, ο συγγραφέας αφού ξεκινά από την καρδιά του ομηρικού ζητήματος ενημερώνει τον αναγνώστη, πέρα από τη σχετική επιχειρηματολογία για την ύπαρξη ή όχι του Ομήρου, για τα άγνωστα έργα που αποδίδονται στον τυφλό ποιητή, και φτάνει μέσω Ησιόδου και λυρικών στους μεγάλους τραγωδούς, των οποίων γνωρίζουμε την ποσότητα των απολεσθέντων έργων. Η έρευνά του συνεχίζεται ως και τα πρόσφατα χρόνια, με τα άγνωστα χαμένα έργα γνωστών συγγραφέων. Έτσι συστήνεται μια πρωτόγνωρη ιστορία με βασική θεματολογία το περιεχόμενο και την αξία των χαμένων κειμένων, χαρίζοντας στην ιδιότυπη αυτή αφήγηση τα πιο γοητευτικά αυθεντικά χαρακτηριστικά της απώλειας.

